

- 1: U počátku stvoří Bog nebo i zemlju. 1:1:1 Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.
- 2: "Zemlja bijaše pusta i prazna; tama se prostirala nad bezdanom i Duh Božji lebdio je nad vodama." 1:1:2 Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží.
- 3: "I reče Bog: "Neka bude svjetlost!" I bi svjetlost." 1:1:3 I řekl Bůh: "Buď světlo!" A bylo světlo."
- 4: "I vidje Bog da je svjetlost dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame." 1:1:4 Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy.
- 5: Svjetlost prozva Bog dan, a tamu prozva noć. Tako bude večer, pa jutro - dan prvi. 1:1:5 Světlo nazval Bůh dnem a tmu nazval nocí. Byl večer a bylo jitra, den první.
- 6: "I reče Bog: "Neka bude svod posred voda da dijeli vode od voda!" I bi tako." 1:1:6 I řekl Bůh: "Buď klenba uprostřed vod a odděluj vody od vod!"
- 7: Bog načini svod i vode pod svodom odijeli od voda nad svodom. 1:1:7 Učinil klenbu a oddělil vody pod klenbou od vod nad klenbou. A stalo se tak.
- 8: A svod prozva Bog nebo. Tako bude večer, pa jutro - dan drugi. 1:1:8 Klenbu nazval Bůh nebem. Byl večer a bylo jitra, den druhý.
- 9: "I reče Bog: "Vode pod nebom neka se skupe na jedno mjesto i neka se pokaže kopno!" I bi tako." 1:1:9 I řekl Bůh: "Nahromadíte se vody pod nebem na jedno místo a ukaž se souš!" A stalo se tak."
- 10: Kopno prozva Bog zemlja, a skupljene vode mora. I vidje Bog da je dobro. 1:1:10 Souš nazval Bůh zemí a nahromaděné vody nazval moři. Viděl, že to je dobré.
- 11: "I reče Bog: "Neka proklija zemlja zelenilom - travom sjemenitom, stablima plodonosnim, koja, svako prema svojoj vrsti, na zemlji donose plod što u sebi nosi svoje sjeme. I bi tako." 1:1:11 Bůh také řekl: "Zazelenej se země zelení: bylinami, které se rozmnožují semeny, a ovocným stromovým rozmanitého druhu, které na zemi ponese plody se semeny!" A stalo se tak."
- 12: I nikne iz zemlje zelena trava što se sjemeni, svaka prema svojoj vrsti, i stabla koja rode plodovima što u sebi nose svoje sjeme, svako prema svojoj vrsti. I vidje Bog da je dobro. 1:1:12 Země vydala zeleň: rozmanité druhy bylin, které se rozmnožují semeny, a rozmanité druhy stromoví, které nese plody se semeny. Bůh viděl, že to je dobré.
- 13: Tako bude večer, pa jutro - dan treći. 1:1:13 Byl večer a bylo jitra, den třetí.
- 14: "I reče Bog: "Neka budu svjetlila na svodu nebeskom da luče dan od noći, da budu znaci blagdanima, danima i godinama," 1:1:14 I řekl Bůh: "Buďte světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci! Budou na znamení časů, dnů a let."
- 15: "i neka svijetle na svodu nebeskom i rasvjetljuju zemlju!" I bi tako." 1:1:15 Ta světla ať jsou na nebeské klenbě, aby svítla nad zemí." A stalo se tak."
- 16: I načini Bog dva velika svjetlila - veće da vlada danom, manje da vlada noću - i zvijezde. 1:1:16 Učinil tedy Bůh dvě veliká světla: větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci; učinil i hvězdy."
- 17: I Bog ih postavi na svod nebeski da rasvjetljuju zemlju, 1:1:17 Bůh je umístil na nebeskou klenbu, aby svítla nad zemí,
- 18: da vladaju danom i noću i da rastavljaju svjetlost od tame. I vidje Bog da je dobro. 1:1:18 aby vládla ve dne a v noci a oddělovala světlo od tmy. Viděl, že to je dobré.
- 19: Tako bude večer, pa jutro - dan četvrti. 1:1:19 Byl večer a bylo jitra, den čtvrtý.
- 20: "I reče Bog: "Nek' povrvi vodom vrea živih stvorova, i ptice nek' polete nad zemljom, svodom nebeskim!" I bi tako." 1:1:20 I řekl Bůh: "Hemžete se vody živočišnou havětí a létavci létejte nad zemí pod nebeskou klenbou!"
- 21: Stvoří Bog morske grdosije i svakovrsne žive stvorove što mile i vrve vodom i ptice krilate svake vrste. I vidje Bog da je dobro. 1:1:21 I stvořil Bůh veliké netvory a rozmanité druhy všelijakých hbitých živočichů, jimiž se zahemžily vody, stvořil i rozmanité druhy všelijakých okřídlených létavců. Viděl, že to je dobré.
- 22: "I blagoslovi ih govoreći: "Plodite se i množite i napunite vode morske! I ptice neka se namnože na zemlji!" 1:1:22 A Bůh jim požehnal: "Plodte a množte se a naplňte vody v mořích. Létavci nechtě se rozmnoží na zemi."
- 23: Tako bude večer, pa jutro - dan peti. 1:1:23 Byl večer a bylo jitra, den pátý.
- 24: "I reče Bog: "Neka zemlja izvede živa bića, svako prema svojoj vrsti: stoku, gmizavce i zvjerad svake vrste!" I bi tako." 1:1:24 I řekl Bůh: "Vydej země rozmanité druhy živočichů, dobytek, plazy a rozmanité druhy zemské zvěře!" A stalo se tak."

- 25: I stvori Bog svakovrsnu zvjerad, stoku i gmizavce svake vrste. I vidje Bog da je dobro. 1:1:25 Bůh učinil rozmanité druhy zemské zvěře i rozmanité druhy dobytka a rozmanité druhy všelijakých zeměplazů. Viděl, že to je dobré.
- 26: "I reče Bog: "Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi slična, da bude gospodar ribama morskim, pticama nebeskim i stoci - svoj zemlji - i svim gmizavcima što puze po zemlji!" "1:1:26 I řekl Bůh: "Učiníme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi." "
- 27: Na svoju sliku stvori Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih. 1:1:27 Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.
- 28: "I blagoslovi ih Bog i reče im: "Plodite se, i množite, i napunite zemlju, i sebi je podložite! Vladajte ribama u moru i pticama u zraku i svim živim stvorovima što puze po zemlji!" "1:1:28 A Bůh jim požehnal a řekl jim: "Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe." "
- 29: "I doda Bog: "Evo, dajem vam sve bilje što se sjemeni, po svoj zemlji, i sva stabla plodonosna što u sebi nose svoje sjeme: neka vam budu za hranu!" "1:1:29 Bůh také řekl: "Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm." "
- 30: "A zvijerima na zemlji i pticama u zraku i gmizavcima što puze po zemlji u kojima je dah života - neka je za hranu sve zeleno bilje!" I bi tako." "1:1:30 Veškeré zemské zvěři i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu." A stalo se tak."
- 31: I vidje Bog sve što je učinio, i bijaše veoma dobro. Tako bude večer, pa jutro - dan šesti. 1:1:31 Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý.
- 32: Tako bude dovršeno nebo i zemlja sa svom svojom vojskom. 1:2:1 Tak byla dokončena nebesa i země se všemi svými zástupy.
- 33: I sedmoga dana Bog dovrši svoje djelo koje učini. I počinu u sedmi dan od svega djela koje učini. "1:2:2 Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo."
- 34: I blagoslovi Bog sedmi dan i posveti, jer u taj dan počinu od svega djela svoga koje učini. 1:2:3 A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.
- 35: To je postanak neba i zemlje, tako su stvarani. <p> Kad je Jahve, Bog, sazdao nebo i zemlju, 1:2:4 Toto je rodopis nebe a země, jak byly stvořeny. V den, kdy Hospodin Bůh učinil zemi a nebe,
- 36: još nije bilo nikakva poljskoga grmlja po zemlji, još ne bijaše niklo nikakvo poljsko bilje, jer Jahve, Bog, još ne pusti dažda na zemlju i nije bilo čovjeka da zemlju obrađuje. 1:2:5 nebylo na zemi ještě žádné polní křovisko ani nevzcházela žádná polní bylina, neboť Hospodin Bůh nezavlažoval zemi deštěm, a nebylo člověka, který by zemi obdělával.
- 37: Ipak, voda je izvirala iz zemlje i natapala svu površinu zemaljsku. 1:2:6 Jen záplava vystupovala ze země a napájela celý zemský povrch.
- 38: Jahve, Bog, napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša. 1:2:7 I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.
- 39: I Jahve, Bog, zasadí vrt na istoku, u Edenu, i u nj smjesti čovjeka koga je napravio. 1:2:8 A Hospodin Bůh vysadil zahradu v Edenu na východě a postavil tam člověka, kterého vytvořil.
- 40: Tada Jahve, Bog, učini te iz zemlje nikoše svakovrsna stabla - pogledu zamamljiva a dobra za hranu - i stablo života, nasred vrta, i stablo spoznaje dobra i zla. 1:2:9 Hospodin Bůh dal vyrůst ze země všemu stromoví žádoucímu na pohled, s plody dobrými k jídlu, uprostřed zahrady pak stromu života a stromu poznání dobrého a zlého.
- 41: "Rijeka je izvirala iz Edena da bi natapala vrt; odatle se granala u četiri kraka." 1:2:10 Z Edenu vychází řeka, aby napájela zahradu. Odtud dál se rozděluje ve čtyři hlavní toky.
- 42: Prvom je ime Pišon, a optječe svom zemljom havilskom, u kojoj ima zlata. "1:2:11 Jméno prvního je Pišon; ten obtéká celou zemi Chavílu, v níž je zlato,"
- 43: Zlato je te zemlje dobro, a ima ondje i bdelija i oniksa. "1:2:12 a zlato té země je skvělé; je tam také vonná pryskyřice a kámen karneol."

- 44: Drugoj je rijeci ime Gihon, a optječe svu zemlju Kuš. "1:2:13 Jméno druhé řeky je Gíchón; ta obtéká celou zemi Kúš."
- 45: "Treća je rijeka Tigris, a teče na istok od Ašura; četvrta je Eufkrat." "1:2:14 Jméno třetí řeky je Chidekel; ta teče východně od Asýrie. Čtvrtá řeka je Eufkrat."
- 46: Jahve, Bog, uzme čovjeka i postavi ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva. 1:2:15 Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil.
- 47: "Jahve, Bog, zapovjedi čovjeku: "Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi," "1:2:16 A Hospodin Bůh člověku přikázal: "Z každého stromu zahrady smíš jíst."
- 48: "ali sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi jeo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!" "1:2:17 Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti."
- 49: "I reče Jahve, Bog: "Nije dobro da čovjek bude sam: načinit ću mu pomoć kao što je on." "1:2:18 I řekl Hospodin Bůh: "Není dobré, aby člověk byl sám. Učiním mu pomoc jemu rovnou."
- 50: Tada Jahve, Bog, načini od zemlje sve životinje u polju i sve ptice u zraku i predvede ih čovjeku da vidi kako će koju nazvati, pa kako koje stvorenje čovjek prozove, da mu tako bude ime. 1:2:19 Když vytvořil Hospodin Bůh ze země všechnu polní zvěř a všechno nebeské ptactvo, přivedl je k člověku, aby viděl, jak je nazve. Každý živý tvor se měl jmenovat podle toho, jak jej nazve.
- 51: Čovjek nadjene imena svoj stoci, svim pticama u zraku i životinjama u polju. No čovjeku se ne nađe pomoć kao što je on. 1:2:20 Člověk tedy pojmenoval všechna zvířata a nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř. Ale pro člověka se nenašla pomoc jemu rovná.
- 52: Tada Jahve, Bog, pusti tvrd san na čovjeka te on zaspá, pa mu izvadi jedno rebro, a mjesto zatvori mesom. 1:2:21 I uvedl Hospodin Bůh na člověka mrákotu, až usnul. Vzal jedno z jeho žeber a uzavřel to místo masem.
- 53: Od rebra što ga je uzeo čovjeku napravi Jahve, Bog, ženu pa je dovede čovjeku. 1:2:22 A Hospodin Bůh utvořil z žebra, které vzal z člověka, ženu a přivedl ji k němu.
- 54: "Nato čovjek reče: "Gle, evo kosti od mojih kostiju, mesa od mesa mojega! Ženom neka se zove, od čovjeka kad je uzeta!" "1:2:23 Člověk zvolal: "Toto je kost z mých kostí a tělo z mého těla! Ať muženou se nazývá, vždyť z muže vzata jest."
- 55: Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu i bit će njih dvoje jedno tijelo. 1:2:24 Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.
- 56: A bijahu oboje goli - čovjek i njegova žena - ali ne osjećahu stida. 1:2:25 Oba dva byli nazí, člověk i jeho žena, ale nestyděli se.
- 57: " Zmija bijaše lukavija od sve zvjeradi što je stvoril Jahve, Bog. Ona reče ženi: "Zar vam je Bog rekao da ne smijete jesti ni s jednog drveta u vrtu?" "1:3:1 Nežchytřejší ze vší polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: "Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?"
- 58: "Žena odgovori zmiji: "Plodove sa stabala u vrtu smijemo jesti." "1:3:2 Žena hadovi odvětila: "Plody ze stromů v zahradě jíst smíme."
- 59: "Samo za plod stabla što je nasred vrta rekao je Bog: 'Da ga niste jeli! I ne dirajte u nj, da ne umrete!'" "1:3:3 Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: 'Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.'"
- 60: "Nato će zmija ženi: "Ne, nećete umrijeti!" "1:3:4 Had ženu ujišťoval: "Nikoli, nepropadnete smrti."
- 61: "Nego, zna Bog: onog dana kad budete s njega jeli, otvorit će vam se oči, i vi ćete biti kao bogovi koji razlučuju dobro i zlo." "1:3:5 Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojedíte, otevřou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé."
- 62: Vidje žena da je stablo dobro za jelo, za oči zamamljivo, a za mudrost poželjno: ubere ploda njegovu i pojedje. Dade i svom muži, koji bijaše s njom, pa je i on jeo. 1:3:6 Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl.
- 63: Tada se obadvoma otvore oči i upoznaju da su goli. Spletu smokova lišća i naprave sebi pregače. 1:3:7 Oběma se otevřely oči: poznali, že jsou nazí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi.
- 64: Uto čuju korak Jahve, Boga, koji je šetao vrtom za dnevnog povjetarca. I sakriju se - čovjek i njegova žena - pred Jahvem, Bogom, među stabla u vrtu. 1:3:8 Tu uslyšeli hlas Hospodina Boha procházejícího se po zahradě za denního vana. I ukryli se člověk a jeho žena před Hospodinem Bohem uprostřed stromů v zahradě.

- 65: "Jahve, Bog, zovne čovjeka: "Gdje si?" - reče mu." "1:3:9 Gospodin Bůh zavolal na člověka: "Kde jsi?""
- 66: "On odgovori: "Čuo sam tvoj korak po vrtu; pobjah se jer sam go, pa se sakrih." "1:3:10 On odgověděl: "Uslyšel jsem v zahradě tvůj hlas a bál jsem se. A protože jsem nahý, ukryl jsem se.""
- 67: "Nato mu reče: "Tko ti kaza da si go? Ti si, dakle, jeo sa stabla s kojega sam ti zabranio jesti?" "1:3:11 Bůh mu řekl: "Kdo ti pověděl, že jsi nahý? Nejedl jsi z toho stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst?""
- 68: "Čovjek odgovori: "Žena koju si stavio uza me - ona mi je dala sa stabla pa sam jeo." "1:3:12 Člověk odpověděl: "Žena, kterou jsi mi dal, aby při mně stála, ta mi dala z toho stromu a já jsem jedl.""
- 69: "Jahve, Bog, reče ženi: "Što si to učinila?" "Zmija me prevarila pa sam jela", odgovori žena." "1:3:13 Proto řekl Hospodin Bůh ženě: "Cos to učinila?" Žena odpověděla: "Haď mě podvedl a já jsem jedla.""
- 70: "Nato Jahve, Bog, reče zmiji: "Kaď si to učinila, prokleta bila među svim životinjama i svom zvjeradi divljom! Po trbuhu svome puzat ćeš i zemlju jesti sveg života svog!" "1:3:14 I řekl Hospodin Bůh hadovi: "Protožes to učinil, budeš proklet, odvržen ode všech zvířat a ode vši polní zvěře. Polezeš po břiše, po všechny dny svého života žrát budeš prach.""
- 71: "Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu." "1:3:15 Mezi tebe a ženu položim nepřátelství, i mezi símě tvě a símě její. Ono ti rozdrťí hlavu a ty jemu rozdrťíš patu.""
- 72: "A ženi reče: "Trudnoći tvojoj muke ću umnožit, u mukama djecu ćeš rađati. Žudnja će te mužu tjerati, a on će gospodariti nad tobom." "1:3:16 Ženě řekl: "Velice rozmnožím tvě trápení i bolesti těhotenství, syny budeš rodit v utrpení, budeš dychtit po svém muži, ale on nad tebou bude vládnout.""
- 73: "A čovjeku reče: "Jer si poslušao glas svoje žene te jeo sa stabla s kojega sam ti zabranio jesti rekavši: S njega da nisi jeo! - evo: Zemlja neka je zbog tebe prokleta: s trudom ćeš se od nje hraniti svega vijeka svog!" "1:3:17 Adamovi řekl: "Uposlechl jsi hlasu své ženy a jedl jsi ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst. Kvůli tobě nechť je země prokleta; po celý svůj život z ní budeš jíst v trápení.""
- 74: Rađat će ti trnjem i korovom, a hranit ćeš se poljskim raslinjem. 1:3:18 Vydá ti jenom trní a hloží a budeš jíst polní byliny.
- 75: "U znoju lica svoga kruh svoj ćeš jesti dokle se u zemlju ne vratiš: tÓa iz zemlje uzet si bio - prah si, u prah ćeš se i vratiti." "1:3:19 V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátíš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátíš.""
- 76: Svojoj ženi čovjek nadjene ime Eva, jer je majka svima živima. 1:3:20 Člověk svou ženu pojmenoval Eva (to je Živa), protože se stala matkou všech živých.
- 77: I načini Jahve, Bog, čovjeku i njegovoj ženi odjeću od krzna pa ih odjenu. 1:3:21 Hospodin Bůh udělal Adamovi a jeho ženě kožené suknice a přioděl je.
- 78: "Zatim reče Bog: "Evo, čovjek postade kao jedan od nas - znajući dobro i zlo! Da ne bi sada pružio ruku, ubrao sa stabla života pa pojeo i živio navijeke!" "1:3:22 I řekl Hospodin Bůh: "Teď je člověk jako jeden z nás, zná dobré i zlé. Nepřipustím, aby vztáhl ruku po stromu života, jedl a byl živ navěky.""
- 79: Zato ga Jahve, Bog, istjera iz vrta edenskoga da obrađuje zemlju iz koje je i uzet. 1:3:23 Proto jej Hospodin Bůh vyhnal ze zahrady v Edenu, aby obdělával zemi, z níž byl vzat.
- 80: Istjera, dakle, čovjeka i nastani ga istočno od vrta edenskog, pa postavi kerubine i plameni mač koji se svjetlucaó - da straže nad stazom koja vodi k stablu života. 1:3:24 Tak člověka zapudil. Východně od zahrady v Edenu usadil cheruby s míhajícíím se plamenným mečem, aby střežili cestu ke stromu života.
- 81: " Čovjek pozna svoju ženu Evu, a ona zače i rodi Kajina, pa reče: "Muško sam čedo stekla pomoću Jahve!" "1:4:1 I poznal člověk svou ženu Evu a ta otěhotněla a porodila Kaina. Tu řekla: "Získala jsem muže, a tím Hospodina.""
- 82: "Poslije rodi Abela, brata Kajinova; Abel postane stočar, a Kajin zemljoradnik." 1:4:2 Dále porodila jeho bratra Ábela. Ábel se stal pastýřem ovcí, ale Kain se stal zemědělcem.
- 83: I jednoga dana Kajin prinese Jahvi žrtvu od zemaljskih plodova. 1:4:3 Po jisté době přinesl Kain Hospodinu obětní dar z plodin země.
- 84: A prinese i Abel od prvine svoje stoke, sve po izbor pretilinu. Jahve milostivo pogleda na Abela i njegovu žrtvu, 1:4:4 Také Ábel přinesl oběť ze svých prvorozených ovcí a z jejich tuku. I shlédl Hospodin na Ábela a na jeho obětní dar,

- 85: a na Kajina i žrtvu njegovu ni pogleda ne svrati. Stoga se Kajin veoma razljuti i lice mu se namrgodi. 1:4:5 na Kaina však a na jeho obětní dar neshlédl. Proto Kain vzplanul velikým hněvem a zesinal v tváři.
- 86: "I Jahve reče Kajinu: "Zašto si ljut? Zašto ti je lice namrgođeno?" "1:4:6 I řekl Hospodin Kainovi: "Proč jsi tak vzplanul? A proč máš tak sinalou tvář?"
- 87: "Jer ako pravo radiš, vedrinom odsijejaš. A ne radiš li pravo, grijeh ti je kao zvijer na pragu što na te vreba; još mu se možeš oduprijeti." " "1:4:7 Což neprijmu i tebe, budeš-li konat dobro? Nebudeš-li konat dobro, hřích se uvelebí ve dveřích a bude po tobě dychtit; ty však máš nad ním vládnout." "
- 88: "Kajin pak reče svome bratu Abelu: "Hajdemo van!" I našavši se na polju, Kajin skoči na brata Abela te ga ubi." 1:4:8 I promluvil Kain ke svému bratru Ábelovi... Když byli na poli, povstal Kain proti svému bratru Ábelovi a zabil jej.
- 89: "Potom Jahve zapita Kajina: "Gđje ti je brat Abel?" "Ne znam", odgovori. "Zar sam ja čuvar brata svoga?" " "1:4:9 Hospodin řekl Kainovi: "Kde je tvůj bratr Ábel?" Odvětil: "Nevím. Cožpak jsem strážcem svého bratra?" "
- 90: "Jahve nastavi: "Što si učinio? Slušaj! Krv brata tvoga iz zemlje k meni više." "1:4:10 Hospodin pravil: "Cos to učinil! Slyš, prolitá krev tvého bratra křičí ke mně ze země." "
- 91: Stoga budi proklet na zemlji koja je rastvorila usta da proguta s ruke tvoje krv brata tvoga! 1:4:11 Nyní budeš proklet a odvržen od země, která rozevřela svá ústa, aby z tvé ruky přijala krev tvého bratra.
- 92: "Obradivat ćeš zemlju, ali ti više neće davati svoga roda. Vječni ćeš skitalica na zemlji biti!" " "1:4:12 Budeš-li obdělávat půdu, už ti nedá svou sílu. Budeš na zemi psancem a štvancem." "
- 93: "A Kajin reče Jahvi: "Kazna je moja odviše teška da se snosi." "1:4:13 Kain Hospodinu odvětil: "Můj zločin je větší, než je možno odčinit." "
- 94: "Evo me tjeraš danas s plodnoga tla; moram se skrivati od tvoga lica i biti vječni lutalac na zemlji - tko me god nađe, može me ubiti." " "1:4:14 Hle, vypudil jsi mě dnes ze země. Budu se muset skrývat před tvou tvář. Stal jsem se na zemi psancem a štvancem. Každý, kdo mě najde, bude mě moci zabít." "
- 95: "A Jahve mu reče: "Ne! Nego tko ubije Kajina, sedmerostruka osveta na njemu će se izvršiti!" I Jahve stavi znak na Kajina, da ga tko, našavši ga, ne ubije." "1:4:15 Ale Hospodin řekl: "Nikoli, kdo by Kaina zabil, bude postižen sedmeronásobnou pomstou." A Hospodin poznamenal Kaina znamením, aby jej nikdo, kdo ho najde, nezabil." "
- 96: Kajin ode ispred lica Jahvina u zemlju Nod, istočno od Edena, i ondje se nastani. 1:4:16 Kain odešiel od tváře Hospodinovy a usadil se v zemi Nódu, východně od Edenu.
- 97: Kajin pozna svoju ženu te ona zače i rodi Henoka. Podigao je grad i grad prozvao imenom svoga sina - Henok. 1:4:17 I poznal Kain svou ženu, ta otěhotněla a porodila Enocha. Tu se dal do stavby města a nazval to město Enoch, podle jména svého syna.
- 98: "Henoku se rodio Irad, a od Irada potekao Mehujael; od Mehujaela poteče Metušael, od Metušaela Lamek." 1:4:18 Enochovi se narodil Írad, Írad zplodil Mechújáela, Mechíjáel zplodil Metúšáela, Metúšáel zplodil Lámecha.
- 99: Lamek uzme dvije žene. Jedna se zvala Ada, a druga Sila. "1:4:19 Lámech pojal dvě ženy; jedna se jmenovala Áda a druhá se jmenovala Sila." "
- 100: Ada rodi Jabala, koji je postao praocem onih što pod šatorima žive sa stokom. 1:4:20 Áda porodila Jábala, který se stal praotcem těch, kdo přebývají ve stanu a u stáda.
- 101: Bratu mu bijaše ime Jubal. On je praotac svih koji sviraju na liru i sviralu. "1:4:21 Jeho bratr se jmenoval Júbal; ten se stal praotcem všech hrajících na citeru a flétnu." "
- 102: Sila rodi Tubal-Kajina, praoca onih koji kuju bakar i željezo. Tubal-Kajinovej sestri bijaše ime Naama. 1:4:22 Také Sila porodila, a to Túbal-kaina, mistra všech řemeslníků obrábějících měď a železo. Sestrou Túbal-kainovou byla Naama.
- 103: "Lamek prozbori svojim ženama: "Ada i Sila, glas moj poslušajte! Žene Lamekove, čujte mi besjedu: Čovjeka sam ubio jer me ranio i dijete jer me udarilo." "1:4:23 Tu řekl Lámech svým ženám: "Ádo a Silo, poslyšte můj hlas, ženy Lámechovy, naslouchejte mé řeči: Zabil jsem muže za své zranění, pacholíka za svou jizvu." "
- 104: "Ako će Kajin biti osvećen sedmerostruko, Lamek će sedamdeset i sedam puta!" " "1:4:24 Bude-li sedmeronásobně pomstěn Kain, tedy Lámech sedmdesátkrát a sedmkrát." "

- 105: "Adam pozna svoju ženu te ona rodi sina i nadjenu mu ime Šet. Reče ona: "Bog mi dade drugo dijete mjesto Abela, koga ubi Kajin." "1:4:25 I poznal opět Adam svou ženu a ta porodila syna a dala mu jméno Šet (to je [Do klína] vložený). Řekla: "Bůh mi vložil do klína jiného potomka místo Ābela, kterého zabil Kain.""
- 106: Šetu se rodi sin, komu on nadjenu ime Enoš. Tada se počelo zazivati ime Jahvino. "1:4:26 Šetovi se narodil syn; dal mu jméno Enoš. Tehdy se začalo vzývat jméno Hospodinovo."
- 107: " Ovo je povijest Adamova roda. Kad je Bog stvorio čovjeka, napravio ga je na priliku svoju;" 1:5:1 Toto je výčet rodopisu Adamova: V den, kdy Bůh stvořil člověka, učinil jej k podobě Boží.
- 108: stvorio je muško i žensko. A kad ih je stvorio, blagoslovi ih i nazva - čovjek. 1:5:2 Jako muže a ženu je stvořil, požehnal jim a v den, kdy je stvořil, dal jim jméno Adam (to je Člověk).
- 109: "Kad je Adamu bilo sto i trideset godina, rodi mu se sin njemu sličan, na njegovu sliku; nadjenu mu ime Šet." 1:5:3 Ve věku sto třiceti let zplodil Adam syna ke své podobě, podle svého obrazu, a dal mu jméno Šet.
- 110: Po rođenju Šetovu Adam je živio osam stotina godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 1:5:4 Po zplození Šeta žil Adam ještě osm set let a zplodil syny a dcery.
- 111: Adam poživje u svemu devet stotina i trideset godina. Potom umrije. 1:5:5 Všech dnů Adamova života bylo devět set třicet let, a umřel.
- 112: Kad je Šetu bilo sto i pet godina, rodi mu se Enoš. 1:5:6 Ve věku sto pěti let zplodil Šet Enóše.
- 113: Po rođenju Enoševu Šet je živio osam stotina i sedam godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 1:5:7 Po zplození Enóše žil Šet osm set sedm let a zplodil syny a dcery.
- 114: Šet poživje u svemu devet stotina i dvanaest godina. Potom umrije. 1:5:8 Všech dnů Šetových bylo devět set dvanáct let, a umřel.
- 115: Kad je Enošu bilo devedeset godina, rodi mu se Kenan. 1:5:9 Ve věku devadesáti let zplodil Enoš Kénana.
- 116: Po rođenju Kenanovu Enoš je živio osam stotina i petnaest godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 1:5:10 Po zplození Kénana žil Enoš osm set patnáct let a zplodil syny a dcery.
- 117: Enoš poživje u svemu devet stotina i pet godina. Potom umrije. 1:5:11 Všech dnů Enošových bylo devět set pět let, a umřel.
- 118: Kad je Kenanu bilo sedamdeset godina, rodi mu se Mahalalel. 1:5:12 Ve věku sedmdesáti let zplodil Kénan Mahalalela.
- 119: Po rođenju Mahalalelovu Kenan je živio osam stotina i četrdeset godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 1:5:13 Po zplození Mahalalela žil Kénan osm set čtyřicet let a zplodil syny a dcery.
- 120: Kenan poživje u svemu devet stotina i deset godina. Potom umrije. 1:5:14 Všech dnů Kénanových bylo devět set deset let, a umřel.
- 121: Kad je Mahalalelu bilo šezdeset i pet godina, rodi mu se Jered. 1:5:15 Ve věku šedesáti pěti let zplodil Mahalalel Jereda.
- 122: Po rođenju Jeredovu Mahalalel je živio osam stotina i trideset godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 1:5:16 Po zplození Jereda žil Mahalalel osm set třicet let a zplodil syny a dcery.
- 123: Mahalalel poživje u svemu osam stotina devedeset i pet godina. Potom umrije. 1:5:17 Všech dnů Mahalalelových bylo osm set devadesát pět let, a umřel.
- 124: Kad je Jeredu bilo sto šezdeset i dvije godine, rodi mu se Henok. 1:5:18 Ve věku sto šedesáti dvou let zplodil Jered Henocha.
- 125: Po rođenju Henokovu Jered je živio osam stotina godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 1:5:19 Po zplození Henocha žil Jered osm set let a zplodil syny a dcery.
- 126: Jered poživje u svemu devet stotina šezdeset i dvije godine. Potom umrije. 1:5:20 Všech dnů Jeredových bylo devět set šedesát dvě léta, a umřel.
- 127: Kad je Henoku bilo šezdeset i pet godina, rodi mu se Metušalah. 1:5:21 Ve věku šedesáti pěti let zplodil Henoch Metuzaléma.
- 128: Henok je hodio s Bogom. Po rođenju Metušalahovu Henok je živio trista godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 1:5:22 A chodil Henoch s Bohem po zplození Metuzaléma tři sta let a zplodil syny a dcery.
- 129: Henok poživje u svemu trista šezdeset i pet godina. 1:5:23 Všech dnů Henochových bylo tři sta šedesát pět let.
- 130: "Henok je hodio s Bogom, potom iščeznu; Bog ga uze." 1:5:24 I chodil Henoch s Bohem. A nebylo ho, neboť ho Bůh vzal.

- 131: Kad je Metušalahu bilo sto osamdeset i sedam godina, rodi mu se Lamek. 1:5:25 Ve věku sto osmdesáti sedmi let zplodil Metuzalém Lámecha.
- 132: Po rođenju Lamekovu Metušalah je živio sedam stotina osamdeset i dvije godine te mu se rodilo još sinova i kćeri. 1:5:26 Po zplození Lámecha žil Metuzalém sedm set osmdesát dvě léta a zplodil syny a dcery.
- 133: Metušalah poživje u svemu devet stotina šezdeset i devet godina. Potom umrije. 1:5:27 Všech dnů Metuzalémových bylo devět set šedesát devět let, a umřel.
- 134: Kad su Lameku bile sto osamdeset i dvije godine, rodi mu se sin. 1:5:28 Ve věku sto osmdesáti dvou let zplodil Lámech syna.
- 135: "Nadjene mu ime Noa, govoreći: "Ovaj će nam pribavljati, u trudu i naporu naših ruku, utjehu iz zemlje koju je Bog prokleo." "1:5:29 Dal mu jméno Noe (to je Odpočinutí). Řekl: "Ten nám dá potěšení a odpočinutí od naší práce a od námahy našich rukou, kterou nám přináší země prokletá Hospodinem." "
- 136: Po rođenju Noinu Lamek je živio pet stotina devedeset i pet godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 1:5:30 Po zplození Noeho žil Lámech pět set devadesát pět let a zplodil syny a dcery.
- 137: Lamek poživje u svemu sedam stotina sedamdeset i sedam godina. Potom umrije. 1:5:31 Všech dnů Lámechových bylo sedm set sedmdesát sedm let, a umřel.
- 138: Pošto je Noa proživio pet stotina godina, rode mu se Šem, Ham i Jafet. 1:5:32 Když bylo Noemu pět set let, zplodil Noe Šéma, Cháma a Jefeta.
- 139: Kad su se ljudi počeli širiti po zemlji i kćeri im se narodile, 1:6:1 Když se lidé počali na zemi množiti a rodily se jim dcery, viděli synové božští,
- 140: opaze sinovi Božji da su kćeri ljudske pristale, pa ih uzimahu sebi za žene koje su god htjeli. 1:6:2 jak půvabné jsou dcery lidské, a brali si za ženy všechny, jichž se jim zachtělo.
- 141: "Onda Jahve reče: "Neće moj duh u čovjeku ostati dovijeka; čovjek je tjelesan, pa neka mu vijek bude stotinu dvadeset godina." "1:6:3 Hospodin však řekl: "Můj duch se nebude člověkem věčně zaneprazdňovat. Vždyť je jen tělo. Ať je jeho dnů sto dvacet let." "
- 142: U ona su vremena - a i kasnije - na zemlji bili Nefili, kad su Božji sinovi općili s ljudskim kćerima pa im one rađale djecu. To su oni od starine po snazi glasoviti ljudi. 1:6:4 Za oněch dnů, kdy synové božští vcházeli k dcerám lidským a ty jim rodily, vznikaly na zemi zrůdy, ba ještě i potom. To jsou ti bohatýři dávnověku, mužové pověstní.
- 143: Vidje Jahve kako je čovjekova pokvarenost na zemlji velika i kako je svaka pomisao u njegovoj pameti uvijek samo zloća. 1:6:5 I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a že každý výtvor jeho mysli i srdce je v každé chvíli jen zlý.
- 144: Jahve se pokaja i u svom srcu ražalosti što je načinio čovjeka na zemlji. 1:6:6 Litoval, že na zemi učinil člověka, a trápil se ve svém srdci.
- 145: "Reče Jahve: "Ljude koje sam stvorio izbrisat ću s lica zemlje - od čovjeka do zvijeri, puzavce i ptice u zraku - jer sam se pokajao što sam ih napravio." "1:6:7 Řekl: "Člověka, kterého jsem stvořil, smetu z povrhu země, člověka i zvířata, plazy i nebeské ptactvo, neboť lituji, že jsem je učinil." "
- 146: Ali je Noa našao milost u očima Jahvinim. 1:6:8 Ale Noe našel u Hospodina milost.
- 147: Ovo je povijest Noina: Noa je bio čovjek pravedan i neporočan u svom vremenu. S Bogom je Noa hodio. "1:6:9 Toto je rodopis Noeho: Noe byl muž spravedlivý, bezúhonný ve svém pokolení; Noe chodil s Bohem." "
- 148: Tri su se sina rodila Noi: Šem, Ham i Jafet. 1:6:10 A Noe zplodil tři syny: Šéma, Cháma a Jefeta.
- 149: "U očima Božjim zemlja se bila iskvarila; nepravdom se napunila." 1:6:11 Země však byla před Bohem zkažená a plná násilí.
- 150: I kad je Bog vidio kako se zemlja iskvarila - tóa svako se biće na zemlji izopačilo - "1:6:12 Bůh pohleděl na zemi; byla zcela zkažená, protože všechno tvorstvo pokazilo na zemi svou cestu." "
- 151: "reče Bog Noi: "Odlučio sam da bude kraj svim bićima jer se zemlja napunila opačinom; i, evo, uništiti ću ih zajedno sa zemljom." "1:6:13 I řekl Bůh Noemu: "Rozhodl jsem se skoncovat se vším tvorstvem, neboť země je plná lidského násilí. Zahladím je i se zemí." "
- 152: "Napravi sebi korablju od smolastoga drveta; korablju načini s prijekletima i obloži je iznutra i izvana paklinom." 1:6:14 Udělej si archu z goferového dřeva. V arše uděláš komůrky a vysmolíš ji uvnitř i zvenčí smolou.
- 153: A praviti ćeš je ovako: neka korablja bude trista lakata u duljinu, pedeset u širinu, a trideset lakata u visinu. 1:6:15 A uděláš ji takto: Délka archy bude tři sta loket, šířka padesát loket a výška třicet loket.

- 154: "Na korablji načini otvor za svjetlo, završi ga jedan lakat od vrha. Vrata na korablji načini sa strane; neka ima donji, srednji i gornji kat." "1:6:16 Archa bude mít světlík; na loket odshora jej ukončíš a do boku archy vsadíš dveře. Uděláš v ní spodní, druhé i třetí patro."
- 155: Ja ću, evo, pustiti potop - vode na zemlju - da izgine svako biće pod nebom, sve u čemu ima dah života: sve na zemlji mora poginuti. 1:6:17 Hle, já uvedu potopu, vody na zemi, a zahladím tak zpod nebe všechno tvorstvo, v němž je duch života. Všechno, co je na zemi, zhyne.
- 156: "A s tobom ću učiniti Savez; ti ćeš ući u korablju - ti i s tobom tvoji sinovi, tvoja žena i žene tvojih sinova." 1:6:18 S tebou však učiním smlouvu. Vejdeš do archy a s tebou tvoji synové, tvá žena i ženy tvých synů.
- 157: A od svega što je živo - od svih bića - uvedi u korablju od svakoga po dvoje da s tobom preživi, i neka budu muško i žensko. "1:6:19 A ze všeho, co je živé, ze všeho tvorstva, uvedeš vždy po páru do archy, aby s tebou zůstali naživu; samec a samice to budou."
- 158: Od ptica prema njihovim vrstama, od životinja prema njihovim vrstama i od svih stvorova što po tlu puze prema njihovim vrstama: po dvoje od svega neka uđe k tebi da preživi. 1:6:20 Z rozmanitých druhů ptactva a z rozmanitých druhů zvířat a ze všech zeměplazů rozmanitých druhů, z každého po páru vejdou k tobě, aby se zachovali při životě.
- 159: "Sa sobom uzmi svega za jelo pa čuvaj da bude hrane tebi i njima." "1:6:21 Ty pak si naber k obživě různou potravu, nashromáždí si ji, a bude tobě i jim za pokrm." "
- 160: Noa učini tako. Sve kako mu je Bog naredio, tako je izvršio. 1:6:22 Noe udělal všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal.
- 161: " Onda Jahve reče Noi: "Uđi ti i sva tvoja obitelj u korablju, jer sam uvidio da si ti jedini preda mnom pravedan u ovom vremenu." "1:7:1 I řekl Hospodin Noemu: "Vejdi ty a celý tvůj dům do archy, neboť vidím, že ty jsi v tomto pokolení jediný můj spravedlivý."
- 162: Uzmi sa sobom od svih čistih životinja po sedam parova: mužjaka i njegovu ženu. 1:7:2 Ze všech zvířat čistých vezmeš s sebou po sedmi párech, samce se samicí, ale ze zvířat, která nejsou čistá, jen po páru, samce se samicí.
- 163: Isto tako od ptica nebeskih po sedam parova - mužjaka i ženu - da im se sjeme sačuva na zemlji. 1:7:3 Také z nebeského ptactva po sedmi párech, samce a samici, aby zůstalo naživu potomstvo na celé zemi,
- 164: "Jer ću do sedam dana pustiti dažd po zemlji četrdeset dana i četrdeset nocí te ću istrijebiti s lica zemlje svako živo biće što sam ga načinio." "1:7:4 neboť již za sedm dní sešlu na zemi déšť, který potvrď čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Smetu z povrchu země vše, co povstalo, co jsem učinil." "
- 165: Noa učini sve kako mu je Jahve naredio. 1:7:5 Noe udělal všechno, jak mu Hospodin přikázal.
- 166: Noi bijaše šest stotina godina kad je potop došao na zemlju. 1:7:6 Šest set let bylo Noemu, když nastala potopa, vody na zemi.
- 167: I pred vodama potopnim uđu s Noom u korablju njegovu sinovi, njegova žena i žene sinova njegovih. 1:7:7 Před vodami potopy vešel Noe a s ním jeho synové i jeho žena a ženy jeho synů do archy.
- 168: Od čistih životinja i od životinja koje nisu čiste, od ptica, od svega što zemljom puze, 1:7:8 Z čistých zvířat i ze zvířat, která nejsou čistá, z ptactva i ze všeho, co se plazí po zemi,
- 169: uđe po dvoje - mužjak i ženka - u korablju s Noom, kako je Bog naredio Noi. 1:7:9 vždy po páru vešli samec a samice k Noemu do archy, jak mu Bůh přikázal.
- 170: A sedmoga dana zapljušte potopne vode po zemlji. 1:7:10 Po sedmi dnech pak pronikly na zemi vody potopy.
- 171: U dan onaj - šestote godine Noina života, mjeseca drugog, dana u mjesecu sedamnaestog - navale svi izvori bezdana, rastvore se ustave nebeske. 1:7:11 V šestistém roce života Noeho, sedmnáctý den druhého měsíce, se provalily všechny prameny obrovské propastné tůně a nebeské propusti se otevřely.
- 172: I udari dažd na zemlju da pljušti četrdeset dana i četrdeset nocí. 1:7:12 Nad zemí se strhl lijavec a trval čtyřicet dní a čtyřicet nocí.
- 173: "Onog dana uđe u korablju Noa i njegovu sinovi: Šem, Ham i Jafet, Noina žena i tři žene Noinih sinova s njima;" 1:7:13 Právě toho dne vešli Noe i Šem, Chám a Jefet, synové Noeho, i žena Noeho a tři ženy jeho synů s nimi do archy,
- 174: oni, pa sve vrste životinja: stoka, gmizavci što po tlu gmižu, ptice i svakovrsna krilata stvorenja, 1:7:14 oni i všechna zvěř rozmanitých druhů, všechen dobytek rozmanitých druhů, všichni plazící se zeměplazi rozmanitých druhů i všechno ptactvo rozmanitých druhů, každý pták, každý okřídlenec.

- 175: udu u korablju s Noom, po dvoje od svih bića što u sebi imaju dah života. 1:7:15 Vešli k Noemu do archy vždy pár po páru ze všeho tvorstva, v němž je duch života.
- 176: Što ude, sve bijaše par, mužjak i ženka od svih bića, kako je Bog naredio Noi. Onda Jahve zatvori za njim vrata. 1:7:16 Vcházeli, samec a samice ze všeho tvorstva, jak mu Bůh přikázal. A Hospodin za ním zavřel.
- 177: "Pljusak je na zemlju padao četrdeset dana; vode sveudilj rasle i korablju nosile: digla se visoko iznad zemlje." 1:7:17 Potopa na zemi trvala čtyřicet dní, vod přibývalo, až nadnesly archu, takže se zdvihla od země.
- 178: Vode su nad zemljom bujale i visoko rasle, a korablja plovila površinom. 1:7:18 Vody zmohutněly a stále jich na zemi přibývalo. Archa plula po hladině vod.
- 179: Vode su sve silnije navaljivale i rasle nad zemljom, tako te prekriše sva najviša brda pod nebom. 1:7:19 Vody na zemi převelice zmohutněly, až přikryly všechny vysoké hory, které jsou pod nebesy.
- 180: Petnaest lakata dizale se vode povrh potonulih brda. 1:7:20 Do výšky patnácti loket vystoupily vody, když byly přikryty hory.
- 181: Izgiboše sva bića što se po zemlji kreću: ptice, stoka, zvijeri, svi gmizavci i svi ljudi. 1:7:21 A zahynulo všechno tvorstvo, které se na zemi pohybuje, ptactvo, dobytek i zvěř a také všechna na zemi se hemžící havěť, i každý člověk.
- 182: Sve što u svojim nosnicama imaše dah života - sve što bijaše na kopnu - izgibe. 1:7:22 Všechno, co mělo v chřípích dech ducha života, cokoli bylo na suché zemi, pomřelo.
- 183: Istrijebi se svako biće s površja zemaljskog: čovjek, životinje, gmizavci i ptice nebeske, sve se izbrisa sa zemlje. Samo Noa ostade i oni što bijahu s njim u korablji. 1:7:23 Tak smetl Bůh vše, co povstalo, co bylo na povrchu země: od lidí až po zvířata, po plazy a nebeské ptactvo, všechno bylo smeteno ze země. Zachován byl pouze Noe a to, co s ním bylo v arše.
- 184: Stotinu pedeset dana vladahu vode zemljom. 1:7:24 Mohutně stály vody na zemi po sto padesát dnů.
- 185: Onda se Bog sjeti Noe, svih zvijeri i sve stoke što bijaše s njim u korablji, pa pokrenu vjetar nad zemljom da uzbije vodu. 1:8:1 Bůh však pamatoval na Noeho i na všechnu zvěř a všečen dobytek, který s ním byl v arše. Způsobil, že nad zemí zavanul vítr, a vody se uklidnily.
- 186: Zatvoriše se izvori bezdanu i ustave nebeske, i dažd s neba prestade. 1:8:2 Byly ucpány prameny propastné tůně i nebeské propusti a byl zadržan lijavec z nebe.
- 187: Polako se povlačile vode sa zemlje. Nakon stotinu pedeset dana vode su jenjale, 1:8:3 Když přešlo sto padesát dnů, začaly vody ze země ustupovat a opadávat,
- 188: a sedmoga mjeseca, sedamnaestog dana u mjesecu korablja se zaustavi na brdima Ararata. 1:8:4 takže sedmnáctého dne sedmého měsíce archa spočinula na pohoří Araratu.
- 189: Vode su neprestano opadale do desetog mjeseca, a prvoga dana desetog mjeseca pokažu se brdski vrhunci. "1:8:5 A vody ustupovaly a opadávaly až do desátého měsíce; prvního dne desátého měsíce se objevily vrcholky hor."
- 190: "Kad je izminulo četrdeset dana, Noa otvori prozor što ga je načinio na korablji;" 1:8:6 Když pak přešlo čtyřicet dnů, otevřel Noe v arše okno, které udělal,
- 191: ispusti gavrana, a gavran svejednako odlijetaše i dolijetaše dok se vode sa zemlje nisu isušile. "1:8:7 a vypustil krkavce; ten vylétával a vracel se, dokud se vody na zemi nevysušily."
- 192: Zatim ispusti golubicu da vidi je li voda nestala sa zemlje. 1:8:8 Pak vypustil holubici, kterou měl u sebe, aby viděl, zda vody z povrchu země ustoupily.
- 193: "Ali golubica ne nađe uporišta nogama te se vrati k njemu u korablju, jer voda još pokrivaše svu površinu; on pruži ruku, uhvati golubicu te je unese k sebi u korablju." 1:8:9 Holubice však nenalezla místečka, kde by její noha mohla spočinout, a vrátila se k němu do archy, neboť vody dosud pokrývaly povrch celé země. Vztáhl tedy ruku, vzal ji a vnesl ji k sobě do archy.
- 194: Počeka još sedam dana pa opet pusti golubicu iz korablje. 1:8:10 Čekal ještě dalších sedm dní a znovu vypustil holubici z archy.
- 195: "Prema večeri golubica se vrati k njemu, i gle! u kljunu joj svjež maslinov list; tako je Noa doznao da su opale vode sa zemlje." 1:8:11 A holubice k němu v době večerní přilétla, a hle, měla v zobáčku čerstvý olivový lístek. Tak Noe poznal, že vody ze země ustoupily.

- 196: Još počeka sedam dana pa opet pusti golubicu: više mu se nije vratila. "1:8:12 Čekal još šest dana i opet pustio golubicu; už se však k němu zpátky nevrátila."
- 197: Šest stotina prve godine Noina života, prvoga mjeseca, prvoga dana u mjesecu uzmaklo je vode sa zemlje. Noa skinuo pokrov s korablje i pogledao: površina osušila se. 1:8:13 Léta šestistého prvého, první den prvního měsíce, začaly vody na zemi vysychat. Tu Noe odsunul příklop archy a spatřil, že povrch země osychá.
- 198: A drugoga mjeseca, sedamnaestoga dana u mjesecu, zemlja bijaše suha. 1:8:14 Dvacátého sedmého dne druhého měsíce byla již země suchá.
- 199: Tada Bog reče Noi: 1:8:15 I promluvil Bůh k Noemu:
- 200: Iziđi iz korablje, ti, tvoja žena, tvoji sinovi i žene tvojih sinova s tobom. "1:8:16 "Vyjdi z archy, ty a s tebou tvá žena i tvoji synové a ženy tvých synů."
- 201: "Sa sobom izvedi sva živa bića, sva stvorenja što su s tobom: ptice, stoku i sve gmizavce što zemljom puze; neka zemljom vrve, plode se i na zemlji množe!" "1:8:17 Vyved' s sebou všechno tvorstvo, jež je s tebou, všechnu zvěř i ptactvo a dobytek a všechnu havěť plazící se po zemi. Ať se na zemi hemží, ať se na zemi plodí a množí."
- 202: I Noa iziđe, a s njime sinovi njegovi, žena njegova i žene sinova njegovih. 1:8:18 Noe tedy vyšel a s ním jeho synové a jeho žena a ženy jeho synů.
- 203: Sve životinje, svi gmizavci, sve ptice - svi stvorovi što se zemljom miču - iziđu iz korablje, vrsta za vrstom. 1:8:19 Všechna zvěř, všechna havěť a všechno ptactvo, vše, co se plazí po zemi, vyšlo podle svých čeledí z archy.
- 204: "I podiže Noa žrtvenik Jahvi; uze od svih čistih životinja i od svih čistih ptica i prinese na žrtveniku žrtve paljenice." 1:8:20 Noe pak vybudoval Hospodinu oltář a vzal ze všech čistých dobytčat i ze všeho čistého ptactva a zapálil na tom oltáři oběti zápalné.
- 205: "Jahve omirisa miris ugodni pa reče u sebi: "Nikad više neću zemlju u propast strovaliti zbog čovjeka, tóa čovječje su misli opake od njegova početka; niti ću ikad više uništiti sva živa stvorenja, kako sam učinio." "1:8:21 I ucítil Hospodin libou vůni a řekl si v srdci: "Už nikdy nebudu zlořečit zemi kvůli člověku, přestože každý výtvar lidského srdce je od mládí zlý, už nikdy nezhubím všechno živé, jako jsem učinil."
- 206: "Sve dok zemlje bude, sjetve, žetve, studeni, vrućine, ljeta, zime, dani, noći nikada prestati neće." "1:8:22 Setba i žetva a chlad i žár, léto i zima a den i noc nikdy nepřestanou po všechny dny země."
- 207: " Tada Bog blagoslovi Nou i njegove sinove i reče im: "Plodite se i množite i zemlju napunite." "1:9:1 Bůh Noemu a jeho synům požehnal a řekl jim: "Plodte a množte se a naplňte zemi."
- 208: Neka vas se boje i od vas strahuju sve životinje na zemlji, sve ptice u zraku, sve što se po zemlji kreće i sve ribe u moru: u vaše su ruke predane. "1:9:2 Bázeň před vámi a děs z vás padnou na všechnu zemskou zvěř i na všechno nebeské ptactvo; se vším, co se hýbe na zemi, i se všemi mořskými rybami jsou vám vydáni do rukou."
- 209: Sve što se kreće i živi neka vam bude za hranu: sve vam dajem, kao što vam dadeh zeleno bilje. "1:9:3 Každý pohybuující se živočich vám bude za pokrm; jako zelenou bylinu vám dávám i toto všechno."
- 210: Samo ne smijete jesti mesa u kojem je još duša, to jest njegova krv. 1:9:4 Jen maso oživené krví nesmíte jíst.
- 211: "A za vašu krv, za vaš život, tražit ću obračun: tražit ću ga od svake životinje; i od čovjeka za njegova druga tražit ću obračun za ljudski život." "1:9:5 A krev, která vás oživuje, budu vyhledávat. Budu za ni volat k odpovědnosti každé zvíře i člověka; za život člověka budu volat k odpovědnosti každého jeho bratra."
- 212: Tko prolije krv čovjekovu, njegovu će krv čovjek proliti! Jer na sliku Božju stvoren je čovjek! 1:9:6 Kdo prolije krev člověka, toho krev bude člověkem prolita, neboť člověka Bůh učinil, aby byl obrazem Božím.
- 213: "A vi, plodite se, i množite i zemlju napunite, i podložite je sebi!" "1:9:7 Vy pak se plodte a množte, hemžete se na zemi a množte se na ní."
- 214: Još reče Bog Noi i njegovim sinovima s njim: 1:9:8 Bůh řekl Noemu a jeho synům:
- 215: A ja, evo, sklapam svoj Savez s vama i s vašim potomstvom poslije vas "1:9:9 "Hle, já ustavuji svou smlouvu s vámi a s vašim potomstvem"
- 216: i sa svim živim stvorovima što su s vama: s pticama, sa stokom, sa zvijerima - sa svime što je s vama izišlo iz korablje - sa svim živim stvorovima na zemlji. 1:9:10 i s každým živým tvorem, který je s vámi, s ptactvem, s dobytkem i s veškerou zemskou zvěří, která je s vámi, se všemi, kdo vyšli z archy, včetně zemské zvěře.